

Resurrection Life of Jesus Church

UNDERVISNINGSSERIE OM PROFETEN DANIEL

RLJ-1067-S

JOHN S. TORELL

4 FEBRUARI 2007

DEL 11A: DEN SLUTLIGA SYNEN

DEN SISTA SYNEN

Ängeln berättar för Daniel att under maktstriden om Persiens tron, när Darejaves, modern, kämpade för att bli kung, så hade ängeln bekräftat att Darejaves hade blivit utvald av Gud att bli en kung, detta verkställdes genom de heliga väktarna.

Daniel 4:17, 11:1

VERS 2

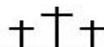
- Detta är en mycket intressant vers. Änglarna säger till Daniel att de skall säga honom sanningen. Detta indikerar att det måste ha funnits andra källor till kunskap i Babylon, som hävdade att de kunde förutsäga sanningen.
- Sanningen är viktig för Gud och Jesus betonar detta. **Joh. 8:32**
- Aposteln Johannes sade att Gud är ljus. **1 Joh. 1:5-7**
- Jesus förkunnar för oss i Uppenbarelseboken att inga lögnare kommer in i himlen. **Upp. 21:8, 22:15**

DE FYRA KUNGARNA

Denna information har blivit använd i syfte att attackera trovärdigheten i Daniels bok, av människor som påstått att det inte fanns mer än fyra kungar efter Darejaves den förste. Enligt sekulär historia som bekräftats av historiska fakta, var kungarna som kom efter Darejaves dessa:

- Xerxes (486-465 f. Kr.), Darejaves den förstes son, som härskade i 21 år. Det var denna kung som tog Ester till hustru.
- Artaxerxes I Longimanus (465-423 f. Kr.), härskade i 42 år. Nehemja var hans munskänk.
- Darejaves II (423-404 f. Kr.), härskade i 19 år.
- Artaxerxes II Mnemon (404-359 f. Kr.), härskade i 45 år.
- Artaxerxes III Ochus (359-338 f. Kr.), härskade i 21 år.
- Arses (338-335 f. Kr.), härskade i 3 år.
- Darejaves III (335-331 f. Kr.), härskade i 4 år.

År 331 f. Kr. erövrade Alexander den Store det persiska kungadömet. Efter kung Darejaves I varade det persiska kungadömet i 155 år, totalt sju kungar härskade över Persien efter Darejaves I.

Märk väl, ängeln sade inte att det totalt skulle komma fyra kungar, utan att det skulle komma tre kungar, och den fjärde skulle vara rikare än de andra.

Om man läser Persiens historia, avslöjar den att ett visst antal kungar mördades av sina släktingar, av folk som arbetade i de kungliga kretsarna, eller dog i de ständiga krigen och upproren. Det måste ha varit svårt för den vanliga befolkningen att leva och arbeta medan de beskattades hårt för att landet skulle ha råd med de ständiga krigen, samtidigt som deras unga män rekryterades och offrades på slagfälten i Egypten, Grekland och Anatolien (Turkiet).

VERSERNA 3-4

Detta är en profetia som gäller Alexander den Store av Grekland. Så här var det: År 331 f. Kr. krossade Alexander den Store det medo-persiska riket. Han hade påtvingat Grekland att bli dess diktator, och han fortsatte att göra samma sak i varje land som hans armé erövrade. Hans mål var att ena alla länder i världen tills de blev ett enda rike. År 323 f. Kr. proklamerade han att Babylon var hans huvudstad och att han själv var den suveräne kejsaren, både kung och gud.

Enligt sig själv var han den nye Dionysus, Apollos bror och Zeus son. Det var meningen att alla skulle dyrka honom som gud och kung. Men bara några få månader senare dog han, den 13 juni 323 f. Kr. Han dog medan han stod upp och förklarade sig själv vara gud efter att han hade berusat sig i flera dagar under en dryckesfest. Han var bara 33 år gammal när han dog genom kraftigt alkoholmissbruk. Hans drottning Roxana, födde deras son tre månader efter hans död, men både drottningen och barnet mördades. Så istället för ett kungadöme som varade, delades det nu upp i fyra delar.

VERS 5

En av Alexanders generaler, Ptolemas, fick den södra delen av det grekiska kejsardömet, och han satte genast igång med att bygga ett starkt kungadöme. Egypten blev dess centrum, och han hade också områden i södra Syrien. Hans rival och fiende var en av hans generaler, Seleucus I, vilken blev ledare i det nordöstra hörnet i det grekiska kejsardömet.

VERS 6

Det första syriska kriget bröt ut mellan Södern (Egypten) och Norden (Syrien) och ägde rum mellan 274-271 f. Kr. Därigenom blev Ptolemas II Filadelfus kung av Egypten. Men det var först efter det andra syriska kriget (260-253 f. Kr.) som Norden och Södern förlikades. Bernice, Ptolemas den andres dotter giftes nu bort till den syriska kungen Antiokus II, vilken hade skilt sig från sin hustru Laodice för att göra detta andra äktenskap möjligt. Då Antiokus II dog (246 f. Kr.) följde en politisk strid under vilken Bernice blev dödad. På så sätt blev Guds ord åter igen uppfyllt.

VERSERNA 7-9

När Ptolemais II dog, blev hans son Ptolemais III kung över Egypten. Han var bror till den mördade Bernice. Ptolemais III härskade över Egypten från 246-221 f. Kr. Denna nya kung anföll genast den syriske kungen, och lyckades tränga fram över floden Eufrat med sin armé. Seleucus II, som var kung över Syrien från 246-225 f. Kr., kunde inte till fullo stå emot egypterna, eftersom han också hade ett pågående inbördeskrig att ta hand om. På grund av detta kunde kungen av Egypten ta fångar med sig hem till Egypten liksom ett stort krigsbyte.

Den syriske kungen Antiokus III (223-187 f. Kr.) startade det fjärde kriget mot Ptolemais IV. Det varade från 219 till 216 f. Kr., men den syriske kungen blev i grunden besegrad vid slaget om Rafia år 217 f. Kr. men fick senare ge sig av till sitt eget land.

VERSERNA 10-13

Det fanns två söner i kungadömet Syrien. Seleucus III regerade från 225-223 f. Kr., då han blev lönnmördad. Det var hans bror Antiokus III som lyckades församla en stor armé och angripa Egypten. Efter hans nederlag år 217 f. Kr. for han hem för att utrusta en ny armé, och år 200 f. Kr. tvingade han egypterna att avsäga sig hela Palestina sedan han farit hela vägen till Egyptens fastland.

VERSERNA 14-16

Det är uppseendeväckande hur detaljrika Guds profetior är när det gäller denna period. Under erövringen av Coele Syrien, som var namnet på den tiden för Palestina södra Syrien inklusive Phoenicia (Libanon), splittrades judarna och en del av dem arbetade hårt på att underminera Egyptens grepp över Palestina och bereda väg för ett syriskt maktövertagande. Vid samma tid kämpade kung Ptolemais IV av Egypten mot rebeller i Övre Egypten i ca trettio år. Detta uppror bröt ut 217 f. Kr. och kunde inte stävjas förrän 186 f. Kr.

Det var i slaget vid Panium år 200 f. Kr. som Antiokus III gjorde gemensam sak med den egyptiska armén, och han blev därigenom stark nog att göra som han ville, och Egyptens kung kunde inte göra någonting. Detta var också början till en förföljelse av judarna och många dödades under den syriska regimen i Palestina.

VERSERNA 17

År 195 f. Kr. skapade Antiokus III fred genom att gifta bort sin dotter Kleopatra med den egyptiske kungen, Ptolemais V. Som bröllopsgåva lovade Antiokus att ge bort en bit av Syrien till Egypten. Men Antiokus III hade instruerat Kleopatra att mörda Ptolemais V. Men när hon kom till Egypten vände hon sig mot sin egen far. Freden mellan Syrien och Egypten varade i 25 år.

VERSERNA 18-19

År 192 f. Kr. anföll Antiokus III Rom genom att invadera Greklands arkipelag. Ett år senare blev han besegrad och hans armé ställde upp sina linjer till slaget vid

Thermopyle. Sedan vände Antiokus tillbaka till Asien. Den romerske konsuln Lucius Scipio, drog in över Asien år 190 f. Kr., och började driva ut Antiokus III, som fick evakuera Trakien under vintern. År 190-189 f. Kr. blev han åter slagen i grunden av romarna, Antiokus III vände österut, men dödades i en strid 187 f. Kr.

VERS 20

Seleucus IV, son till Antiokus III blev den nya kungen över Syrien. Han blev känd för sin önskan att öka folkets inkomstskatter. Under hans korta styre på 12 år, sände han sin skattmästare Heliordorus på ett uppdrag till Jerusalem för att avlägsna de skatter som fanns i templet. Något hände med Heliordorus medan han var på tempelområdet, och han kom knappt ens undan med livet i behåll. När han återvände till Syrien mördade han Seleucus IV år 175 f. Kr.

SAMMANFATTNING AV VERSERNA 1-20

1. Malaki var Israels siste profet och verkade ca 455 f. Kr. Israels folk skulle bli tvungna att leva utan en profet i mer än 400 år i en period som var full av krig och förödelse. Armeer skulle härja fram och tillbaka över landet och det blev mycket lidande. Men Gud använde sin profet Daniel för att skriva ner de viktigaste händelserna i förväg, så att vem som helst i Israel som studerade Skriften kunde veta i förväg vad som skulle hända, och när det sedan hände, stärktes deras tro. **Amos 3:7-8; Upp. 10:7**
2. När historien läggs ut framför oss, visar det på människans fruktlöshet när hon försöker skapa makt och berömmelse en kort tid, men bara förlorar sitt liv och går in i evigheten för att bli dömd av Gud. Dessa kungar, furstar och militära befälhavare använde och lät unga män fara illa, dö och förstöra livet för hela familjer, vilka bara strävade för att få det att gå ihop. Man blir inte förvånad av att Jesus chockerade det judiska ledarskapet genom att förklara att hans rike inte var av denna världen. **Luk. 17:20-21; Joh. 18:33-37**
3. Efter mer än 6 000 år av krig, mördande, politiska intriger och girighet efter makt, pengar och ryktbarhet, bör de kristna som tror på Kristus må bra av att lyssna till Jesu Ord. **Matt. 6:24-34**

Har du ett öra att höra med?

